

Η σιδερένια ράβδος

Θαρρετά ♩ = 80-96

1. Προ - φή - της ή - ταν ο Νε - φί κι ό - ρα - μα εί - χε δει
 2. Και στο τα - ξι - δι της ζω - ής, σκο - τά - δι ζο - φε - ρό
 3. Κι ό - ταν ζυ - γώ - νει ο πει - ρα - σμός στον δρό - μο μας μπρο - στά,

Τη σι - δε - ρέ - νια ράβ - δο αυ - τός είχ ο - νει - ρευ - τεί.
 μας πε - ρι - βάλ - λει α - πό πα - ντού κι ο κίν - δυ - νος α - πτός.
 τη ρά - βδο κρά - τα δυ - να - τά κι ο ου - ρα - νός βοη - θά.

Τη ράβ - δο κρά - τα στα - θε - ρά, α - λή - θεια είναι και φως.

Εί - ναι ο λό - γος του Θε - ού, η ρά - βδος ο - δη - γός.

4. Χέρι με χέρι σταθερά
βαδίζουμε εμπρός
Μ' ελπίδα και με προσευχή
μες τον δρόμο αυτόν.

Κείμενο: Τζόζεφ Τάουνσεντ, 1849-1942
Μουσική: Γουίλιαμ Κλέουσον, 1840-1887

5. Εκεί που η ράβδος οδηγεί
είν' η παρηγοριά
κι άγγελοι γύρω φτερουγούν,
το φως παντοτινά.

Νεφί Α' 15:23-25
Νεφί Α' 8, 12:17